

І.В. СЕМЕНЮК (кандидат філософських наук кафедри гуманітарних наук)

Класичний приватний університет, Запоріжжя

E-mail: igori.semenyuk@gmail.com

ОСОБЛИВОСТІ ІСТОРИЧНОЇ ТРАДИЦІЇ ПІВДЕННОКОРЕЙСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

В статті проаналізовано важливі історичні етапи формування південнокорейської історичної традиції, від найдавніших часів неоліту до наших днів. Досліджено важливі чинники та світоглядні настанови які мали місце у історичному формуванні південнокорейського суспільства, як сучасного лідера у світових координатах розвитку. Проаналізовано роль південнокорейського суспільства, як зберігача традиції та культурної спадщини.

Ключові слова: цінності, демократичні засади, корейська демократія, історичні реалії, культурні традиції, південнокорейське суспільство, світоглядні настанови.

Постановка проблеми. Аналіз важливих історичних етапів які вплинули на формування сучасної Республіки Корея та її традицій, багатовікова історія Кореї – це історія створення та розвитку чудової національної культури. Культурні цінності корейського народу мають немінуче самостійне значення, які склалися під впливом складних історичних реалій і які сформували сучасне успішне корейське суспільство.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Великий вклад у дослідженні Історії Кореї, її традицій, світогляду та культури, було здійснено такими вченими: Л. Гумільов, С. Курбанов, И. Тостокулаков, Г. Кім, Кім Чон Гіль, К. Еккерт, Пак Мі, Пак Кин Хе та ін.

Метою даної роботи є з'ясувати особливості історичної традиції Південної Кореї, їх специфічність, реалії та їх вплив на формування світоглядної карти сучасного південнокорейського суспільства.

Виклад основного матеріалу. Вже протягом чотирьох років я відвідую Південну Корею, унікальну державу з глибоким історичним корінням. Вважається, що Корейський півострів був заселений ще в палеоліті, тобто за кілька десятків тисячоліть до нашої ери. Коріння предків сучасних корейців, ведуть не з Азії, а з Сибіру (Росії), звідки вони прийшли на Корейський півострів [1, с.15]. Їх прийнято називати палеоазіатами. Протокорейські мови відносяться до алтайських мов, до жителів які населяли алтайський край у сучасній Росії. Стародавній Чосон – перше царство яке виникло на території сучасної Північної Кореї і історично знаходилося на території міста Пхеньян (столиця Північної Кореї), символізує аборигенне населення, та процес змішання і формування єдиного етносу[5].

Споконвіку, будучи аграрною нацією, корейці завжди мали компенсувати гостру нестачу сільськогосподарських угідь, щоб жити в достатку їм доводилося обробляти і плекати кожен придатний для оранки клаптик землі, адже Корея – це гірська місцевість де так важко знайти гарні місця для

землеробства, яких вдосталь в Україні. Не дивлячись на ці складні симбіози, корейці старанно працювали на своїй землі і сьогоднішній стан корейської економіки – це результат клопіткої роботи на землі багатьох поколінь, які цілеспрямовано змінювали зовнішність своєї батьківщини.

Не тільки природа протягом тисячоліть випробовувала стійкість корейського народу та його духу. Минуле країни насичене драматичними і часом трагічними подіями. Корея з ранніх часів була об'єктом домагань могутніх сусідів, вона піддавалася нашестю древніх китайців, монгольських племен, неодноразово страждала від японських агресорів. Становлення корейської нації проходило в умовах постійної загрози вторгнення, що також зумовило шляхи розвитку її своєрідної культури. Від первісних племен і через древні традиції Стародавнього Чосону, а також трьох царств [3]. Все це сформувало традиційний та суспільно ціннісний образ корейців: працьовитість, стійкість, терпіння, відданість своїй землі, патріотизм, прагнення до гармонії та бачення: проблема народу це проблема всієї нації.

У 1 столітті н.е. тут утворилося декілька держав: на півночі – Когурьо, на півдні – Пекче і Сілла. У 7 столітті держава Сілла за допомогою китайських імператорів підкорило дві інших держави. У 8 столітті в Сілла почалася міжусобна війна і вже до 10 століття Сілла втратило свою міць і з'явилась нова держава – Корьо.

Період другої династії Чосон (1392 – 1910), заклав основи корейської традиції та багатьох світоглядних ідей. Ідеологією царства Чосон стає конфуціанство. Такі важливі ідеї формуються в цей час як: благородна людина, синівське шанобливе ставлення, ієрархічність, старший – молодший – середній, чоловік вище жінки, жінка не може бути вище чоловіка та інші. Важливі основи корейської культури, були закладані в цей період і дійшли аж до наших днів. Династія Лі правила на Корейському півострові аж до 18 століття, коли сюди все частіше і частіше стали вторгатися японські війська. Крім Японії, в кінці 19 століття, на управління державою Чосон стали претендувати Китай і навіть Росія. Однак, завоювати Корейський півострів вдалося лише Японії. У 1910 році за підсумками російсько-японської війни Чосон офіційно увійшов до складу Японської імперії і став називатися Кореєю. Назва Корея – це назва яку Японія дала цим землям. Японія управляла Кореєю до своєї поразки у Другій світовій війні в 1945 році [6].

Історія Південної Кореї описує розвиток південної частини Корейського півострова починаючи з 1945 року, до сьогоднішнього дня. Історія Південної Кореї починається з радянсько - американської угоди в кінці літа 1945 року про поділ сфер впливу на півострові. За цим договором частина Кореї південніше 38 паралелі переходила під юрисдикцію США, північна ж – під юрисдикцію Радянського Союзу. В історії країни чергувалися два ідеологічних періоди: демократичний і авторитарний. Шлях на який стає новостворена країна, як і її історія до цього часу стає важким випробуванням корейського народу. [1, с.125]. Далеко не все було безхмарно на культурному фронті південнокорейської держави в ході його

Особливості історичної традиції південнокорейського суспільства

півстолітнього розвитку. Звільнення країни від японського колоніального панування, підготовка і проголошення Республіки Корея викликали сплеск націоналізму в кінці 40-х початку 60-х р.р. На цьому етапі спостерігався підйом національної культурної традиції. Вперше за багато років корейці отримали можливість говорити і писати рідною мовою. У цей час спостерігається гостра зацікавленість населення до власних витоків, історії, культури, традицій [4]. Формування південнокорейського суспільства – це складний процес, який називають: період шести республік. Але сильний корейський дух, та любов до своєї землі допомогли їм досягнути поставлених цілей.

Період першої республіки (1948-1960). Перша Республіка, яку вважали носієм демократії, ставала все більш автократичною аж до свого закінчення в 1960 році. Її перший президент Лі Син Ман, політика якого оцінюється досить критично, позбувся своєї влади в наслідок акції протесту всього південнокорейського народу, яка переросла в «Квітневу революцію» 1960 р. В економічній сфері Лі Син Ман не квапився з проведенням економічних реформ, що також було однією з причин масового невдоволення його політикою. Після звільнення Кореї від японської колонізації, суспільство було повністю духовно винещеним. Але це тільки було важким початком випробувань які випали на долю корейського народу. Корейська війна 1950-1953 р.р, стала самою трагічною подією історії Південної Кореї. Ця війна остаточно закріпила поділ Кореї на дві ворожих держави, яким так і не вдалося подолати на протязі наступних п'яти десятиліть, цей складний конфлікт [8, с.116].

Після війни проблема об'єднання Кореї стала найважливішим і практично нерозв'язаним завданням урядів обох держав. З кінця 1953 р. Республіка Корея і Корейська Народно-Демократична Республіка стали розвиватись як два незалежних, абсолютно не пов'язаних і взаємно не визнаючи один одного ворожі держави, населені однією нацією, яка мала колись єдину історію, культуру, світогляд, і яка під жорстоким впливом історичних перетворень втратила цю єдність. На посту президента Республіки Корея – Лі Син Ман, проявив себе як жорсткий диктатор. Він не зміг оцінити страждання народу, та не зміг сформувати правильне бачення та відповідну світоглядну карту, щоби вивести свій народ з важких страждань. У результаті, країна виявилась втягнутою в страшну економічну кризу. Розуміючи неминучість поразки, та падіння режиму Лі Син Мана, від підтримки якого відмовилися і американці. У цих умовах парламент прийняв резолюцію, що вимагає відставки президента. Лі Син Ман, який був змушений покинути країну і до кінця свого життя залишався на Гаваях [2, с.126]. Друга Республіка ґрунтувалася на демократичних принципах, але була повалена менш ніж за рік, після чого в країні з'явився військовий уряд. Друга республіка почала відлік з 1 жовтня 1960 р., коли вступив на посаду президент Юн Бо Сон. Цей період показував ще більше погіршення у житті та розвитку південнокорейського суспільства. Політичний хаос, активізаційні рухи за встановлення контактів з Північною Кореєю, що

викликало тривогу у правлячій еліті. 16 травня 1961 військова хунта на чолі з генералом Пак Чжон Хі здійснила державний переворот. У країні було введено військовий стан. Урядові установи взяті армією під контроль, розпущені парламент і політичні партії, заборонені мітинги, демонстрації, закриті багато газет і журналів, введена цензура. Військовий переворот 1961 року, поклав початок 30-літньому періоду правління генералів в історії Південної Кореї. Всі вони приходили до влади за допомогою сили. Тому до поняття демократії так як вона розумілася на Заході, було дуже далеко. У жовтні 1963 р., Пак Чжон Хі пішов у відставку з військової служби та був обраний президентом Республіки Корея. У грудні набула чинності нова конституція, що ознаменувала початок Третьої республіки [9, с.12].

Третя республіка, це час влади президента Пак Чжон Хі, який два рази обирався на пост президента Республіки Корея. Його 18-річне правління ознаменувалося великими змінами в житті країни і населення. Те що здійснив Пак Чжон Хі, до нього не зміг зробити ніхто і навіть на сучасній арені таких було мало. Саме в часи його правління Південна Корея ожила і зайняла важливе місце у світі. Головним його досягненням став відомий феномен: «корейське економічне диво» або «чудо на річці Ханган». Те що зустрів Пак Чжон Хі – це слабка економіка. Він, не міг змиритися з тим, що Північна Корея випереджала по розвитку Республіку Корея, за всіма параметрами економічного розвитку. Пак Чжон Хі, перш завсе бере до уваги народ і багато працює над відновленням самотнього світогляду та культури династії Чосон, підкреслюючи могутність корейського народу, як зможе все. У жовтні 1972 р. президент приймає рішення сконцентрувати у своїх руках всі важелі влади і всі ресурси країни в цілях забезпечення політичної стабільності. Переваги в економічному змаганні з КНДР і виходу республіки на рівень розвинутих країн світу. Знову розпускаються парламент і політичні партії, змінюється конституція. Нова конституція, названа конституцією «Юсін» (Оновлення), була схвалена на референдумі і символізувала початок Четвертої республіки.

Четверта республіка – надала диктатурі президента можливість продовження його влади на необмежений термін. Ідеологічною основою поновлення стали ідеї «чучхесон» (ідеї суб'єктивності), в основі яких лежать пріоритети національних інтересів, конфуціанські цінності та світогляд. У зовнішній політиці Пак Чжон Хі вдалося досягти чималих результатів. У червні 1965 р. відбувається нормалізація відносин Республіки Корея з Японією, що стимулювало подальшу модернізацію південнокорейської економіки. За модель відновлення держави президент Пак Чжон Хі бере Німеччину, як приклад країни відновленої та економічно успішної після подібної страшної війни [1, с. 328]. Важливими факторами які вплинули на швидкий зріст південнокорейської економіки були: по-перше – це зміна всієї економічної моделі розвитку країни. Пак Чжон Хі вже в перші роки після приходу до влади прийняв рішення переорієнтувати економіку країни на експорт. По-друге, незважаючи на подальші заходи по збалансованому розвитку економіки, Пак Чжон Хі прийняв усвідомлене рішення розвивати Особливості історичної традиції південнокорейського суспільства

економіку країни нерівномірно. Тоді, незважаючи на формальні заяви пріоритет був відданий розвитку промисловості, а ніж сільському господарству. Позитивним було те, що подібна незбалансованість приводила до відтоку населення з села в місто, якому була потрібна дешева робоча сила. По-третє економічної політики Пак Чжон Хі стало посилення ролі держави в економіці. Іншими словами, Пак Чжон Хі, виходячи зі своїх міркувань про «демократію корейського типу» (хангук-чок мінчжучжуі), став будувати особливу корейську економіку, яку згодом окремі дослідники стали називати «державним корейським капіталізмом». І дійсно протягом всієї історії країни, держава здійснювала верховний контроль над всією господарською діяльністю. Використовуючи давні світоглядні традиції держави Чосон, про вірність верховному правителю і державі (Чхун) стали одним з базових у традиційній культурі і збереглося аж до нашого часу. [1, с. 328].

Четвертим моментом економічної політики Пак Чжон Хі, стала зміна характеру залучених за кордону економічних допомог. Якщо в 1950-ті роки це була головним чином безоплатна допомога (Муса вончжо) із США, то з 1960-х років іноземна допомога почала носити характер інвестицій, тобто таких коштів, які «шукають доходу» і тому «починають працювати».

В 1966 р. почалась активна співпраця між автомобільним концерном «Форд» і корпорацією «Хенде», результатом якого стало створення автомобільної фірми, сучасного світового бренду «Хенде моторі». Пятою найважливішою складовою нової економічної політики Пак Чжон Хі стала політика у сфері народної освіти. Для того, щоб підняти економіку країни, Південній Кореї були потрібні з одного боку, нові освічені кадри, а з іншого - виховання патріотичного національного духу (мінчжок чонсін), який допоміг би певною мірою компенсувати народові неповернені витрати сил у вигляді адекватної заробітної плати. Вжиті ним зусилля дозволили країні досягти високого рівня соціально-економічного розвитку, що звичайно не могло не позначитися на стані національної культури [4]. 26 жовтня 1979 року, виник конфлікт між президентом Паком та правлячою верхівкою. Начальник ЦРУ Південної Кореї, який був підкуплений Північнокорейською верхівкою, зажадав від Пака поступок і реформ, але отримавши відсіч, вбив президента. (Історія очеркі - герман кім). Вбивство Пак Чжон Хі, привело країну до нестабільності та спаду виробництва в 1980 р. Цей корок Північної Кореї був зумовлений в незадоволені швидких темпів росту Півдня. І тим не менш закладені Пак Чжон Хі основи нової південнокорейської економіки дозволили домогтися великих показників та виходу країни на нові рівні про які корейці могли тільки мріяти. В цей час Пак Чжон Хі, здійснив свою ціль і мрію: економіка Південної Кореї обігнала економіку Півночі і вирвалася в великі лідери. Про Південну Корею та їх досягнення дізналися у світі [7, с. 26 - 28]. П'ята республіка, це обрання Чхве Гю Ха президентом, що знову негативно відзначилось на стабільності Південної Кореї. У країні тривали анти урядові виступи. Південна Корея традиційно не була підготовленою до демократичних цінностей та

Семенюк І.В., 2013

демократичного суспільства. У жовтні 1980 р. була оприлюднена нова Конституція Республіки Корея. У лютому 1981 року, новий генерал Чон Ду Хван, під час військового перевороту обирається президентом Республіки Корея на семирічний термін. Чон Ду Хван, починає вести Республіку Корею тими шляхами авторитарного режиму влади, який існував при Пак Чжон Хі. Безперечною заслугою генерала було те, що він не став добиватися повторного обрання на пост президента. Вперше влада мирно перейшла до іншого президента конституційним шляхом. Це стало приближенням південнокорейського народу до зважених демократичних цінностей.

Шоста республіка, привела до влади чергового військового діяча, диктатора генерала Ро Де У, який спробував замінити авторитарні традиції політичного життя демократичними. Вийшовши в відставку, генерал запропонував нову редакцію конституції. Він обирається президентом на перших за минулі 16 років виборах в 1987 року. Зусилля президента, щодо примирення і консолідації суспільства сприяли розвитку економіки і зростанню благоустрою населення. В кращій бік змінився імідж Республіки Корея на міжнародній арені. Вперше у своїй історії країна стала господаркою літніх Олімпійських ігор в 1988 році. Позитивні результати принесла так звана «північна політика» президента, реалізація якої дала можливість країні нормалізувати відносини з СРСР і Китаєм, вступити в ООН, провести серію контактів між Північчю і Півднем Кореї на рівні прем'єр-міністрів. Ро Де У був першим президентом Республіки Корея, який в грудні 1990 року відвідав СРСР і підписав Декларацію про загальні принципи відносин між двома країнами. Ро Де У прагнув будувати відносини із сусідніми державами на основі інтересів своєї країни. Цей період знову позитивно вплинув на формування та вихід на світову арену Південної Кореї [8, с.223 - 224]. Зміни у демократизації Південної Кореї з кінця 80-х рр.. свідчили про перехід на нову стадію культурного будівництва. Країна максимально відкрилася світу, пережила політичну модернізацію, та приблизилась до демократії. Пройшовши складні часи генералів, диктатури, Південна Корея стає на новий етап включення в сучасні процеси глобального розвитку. Для корейської культури відкриваються нові напрямки, які полягають у закріпленні на національному ґрунті загальносвітових культурних цінностей і сучасних тенденцій. Особливою характеристикою цього традиційно-історичного періоду стає прихід до влади нових лідерів, з новим світоглядом та цінностями, які увібрали у своєму світогляді цінності конфуціанської етики та протестантизму [5].

Обраний у грудні 1992 р. Кім Ен Сам, стає першим протестантським президентом. Колишній пресвітер євангельської церкви, відкриває нову еру демократії і стає першим в історії Південної Кореї цивільним президентом після військового перевороту 1961 року. Його політика – це оздоровлення культури, цінностей, вірувань суспільства та боротьба з корупцією. У зовнішній політиці він один з перших після Пак Чжон Хі, та Кім Ен Сама обрав курс на глобалізацію Південної Кореї, а також на поліпшення Особливості історичної традиції південнокорейського суспільства

відносин з Північною Кореєю. Його політика стала виваженою, здоровою та побудованою на християнських традиціях. Нонсенсом стало те, що за хабарництво він посадив до в'язниці свого сина.

Кім Де Чжун вступив на посаду президента 25 лютого 1998 року. За правління Кім Де Чжуна, вдалося консолідувати суспільні сили і вийти зі стану економічної та суспільної кризи. Були розпочаті реформи, покликані оздоровити економіку. Великим досягненням адміністрації у зовнішній політиці, слід визнати реалізацію політики «сонячного тепла» відносно Північної Кореї, завдяки якій 15 червня 2000 року відбулася перша після розколу Кореї в 1945 р. зустріч лідерів президентів Півночі – Кім Чан Іра і Півдня країни – Кім Де Чжуна. Кім Де Чжун увійшов у історію Південної Кореї як президент з глибоким протестанським корінням, президент миру, влада якого віталась як на Півдні так і на Півночі Кореї. Він став першим південнокорейським президентом який отримав Нобелівську премію.

Но Му Хйон, став 16-м президентом Республіки Корея. Його президенство, почало наближати суспільство Південної Кореї до часів занепаду. 23 травня 2009 Но Му Хйон, був обвинувачений в отриманні 6 млн. доларів в якості хабара від американської фірми, покінчив життя самогубством, стрибнувши зі скелі в ущелину [1, с.212]. 25 лютого 2008 президентом Республіки Корея на черговий п'ятирічний термін став Лі Мен Бак. Його характеристика це: рішучість, прямолінійність і прагматичний підхід до справи (заснований, як кажуть на «протестантській етиці»). Лі Мйон Бак, на відміну від своїх попередників, став першим в історії президенства Кореї, який здійснив великий прорив для свого народу. Колишній диякон протестанської церкви досягнув стабільності та успіху для своєї країни. Період його президенства характерний важливими етапами, а саме: це політика в галузі освіти. Він заснувала Національний стипендіальний фонд, який надавав студентські кредити. На додаток до цього уряд підтримував систему «оплати з відстрочкою» для тих, кому важко платити за навчання. Політика в області економіки «Mbnomics» – термін, застосований до проведеної Лі Мен Баком макроекономічної політики. Центральною частиною плану Лі Мен Бака з відновлення економіки є його план «Корея 7-4-7» . Назва плану складається з поставлених цілей. Збільшити ВВП на 7%, підняти дохід на душу населення до 40.000 доларів США і зробити Корею сьомою в списку країн з найбільш розвиненою економікою. Зовнішня політика. Для вирішення північнокорейської ядерної проблеми необхідна тісна співпраця між країнами на шестисторонніх переговорах. Зміцнення союзу Південної Кореї і США, заснованого на спільних цінностях та взаємну користь, важливо для того, щоб дозволити Кореї приймати відповідні заходи і мати вплив на розвиток ситуації в Північній Кореї і Північно-Східної Азії [2, с.213].

На сьогоднішній день міжкорейські відносини знаходяться в перехідному та натягнутому становищі. 2010 - 2012 р.р., став напруженим що призвело до військових конфліктів між Півднем та Північчю. Але в цілому політика Лі Мйон Бака здійснила великий прорив в історії та виході

Семенюк І.В., 2013

Південної Кореї на світові глобалізаційні рівні.

Новим та сучасним президентом шостої республіки, вперше за всю історію Південної Кореї стала жінка – Пак Кин Хе. 19 грудня 2012 року вона перемогла на чесних виборах і відкрила нову еру в історії та традиційній культурі не характерній для цього суспільства, яке побудоване на основах династії Чосон. Пак Кин Хе, донька відомого президента Пак Чжон Хі, який зробив великий вклад у розвиток південнокорейської економіки та заклав правильний фундамент. Пак Кин Хе в основу своєї програми поставила економічне відродження країни [10].

Висновки

Важливим фактором розвитку історичної традиції на корейському півострові, починаючи з неоліту, стає культурний тиск з боку інших держав як Сходу так і Заходу. Півстоліття колоніального панування Японської імперії на Корейському півострові, незважаючи на насильство і політику придушення всього національного з метою етнічної асиміляції корейців, японці не змогли знищити корейську традицію, її життєва сила гідно пройшла через суворе випробування історією і продемонструвала велику зрілість корейського народу. Але те, що не змогли зробити монголи і японські колонізатори, вдалося здійснити в комуністичній Кореї. Національна історія та багато надбань були просто знищені, а потім відтворені спочатку з урахуванням ідеологічних установок комуністичного режиму. З даного дослідження ми бачимо що, важливу місію у збереженні історичної традиції корейського народу виконує суспільство і держава Республіка Корея. Проходячи складні часи формування південнокорейської держави від авторитаризму крізь військовий контроль, Південна Корея вийшла на рівень демократичної держави, показуючи цим свою зрілість і спроможність впливати на весь світ. Процес історичного розвитку незворотній, тому в сучасній Південній Кореї, яка є високорозвиненою індустріальною країною, відроджувати й культивувати цінності традиційної культури, що сформувалися у феодальну епоху, можна тільки штучно; природний шлях подальшого розвитку історичної традиції в наші дні спрямований у бік її глибокої глобалізації. Своєрідність корейської традиції пояснюється особливостями і закономірностями історичного розвитку країни в рамках далекосхідного вогнища конфуціанської цивілізації. Зберігаючи в собі творчий досвід багатьох поколінь корейського народу, вона є не тільки його надбанням, але входить в скарбничку культурних цінностей всього людства.

Список використаної літератури

1. Курбанов С. О. История Кореи: с древности до начала XXI в. / С.О. Курбанов // — СПб.: Изд-во С.-Петербур. ун-та, 2009. — 680 с.
2. Ким Г.Н. Респблика Корея. /Г.Н. Ким // Алматы: Дайк-пресс, 2010.- 589 с.
3. Толстокулаков Игорь. Очерки истории корейской культуры. [Электронный ресурс]/ И. Толстокулаков – Режим доступа: <http://www.all-korea.ru/knigi-o-korei>
4. Толстокулаков Игорь. Культура Кореи во второй половине XX в. [Электронный ресурс]/ И. Толстокулаков – Режим доступа: <http://www.all-korea.ru/knigi-o-korei/igor-tolstokulakov>

5. История Кореи. [Электронный ресурс]./ – Режим доступа: <http://world.kbs.co.kr/russian/korea>
6. История Южной Кореи. [Электронный ресурс]./ – Режим доступа: <http://www.svali.ru/catalog>
7. Chun-Gil Kim. The History of Korea. /Chun-Gil Kim// Greenwood Publishing Group, 2005 - 208 pd.
8. Carter J. Eckert. Korea, old and new: a history. /Carter J. Eckert// Published for the Korea Institute, Harvard University by Ilchokak, 1990 - 454 pd.
9. Mi Park. Democracy and Social Change: A History of South Korean. /Carter J. Eckert// Peter Lang, 2008 - 291 pd.
10. Park Geun-hye becomes South Korea's first female president. [E resource]. / - Mode of access: <http://www.guardian.co.uk/world/2012/dec/19/>

REFERENCES (TRANSLATED & TRANSLITERATED)

1. Kurbanov, S. A. History of Korea: from antiquity to the beginning of the XXI century. / S.O. Kurbanov // - St.: Publishing House of St. Peterburg. University Press, 2009. - 680 pd.
2. Kim G. Respblika Korea. / G. N Kim // Almaty: Dyke Press, 2010. - 589 pd.
3. Tolstokulakov Igor. Studies in the History of Korean culture. [E resource]./ I. Tolstokulakov - Mode of access: <http://www.all-korea.ru/knigi-o-korei>
4. Tolstokulakov Igor. Culture of Korea in the second half of the XX century. [E resource]. / I. Tolstokulakov - Mode of access: <http://www.all-korea.ru/knigi-o-korei/igor-tolstokulakov>
5. Korean history. [E resource]./-Mode of access: <http://world.kbs.co.kr/russian/>
6. History of South Korea. [E resource]. / - Mode of access: <http://www.svali.ru/catalog>
7. Chun-Gil Kim. The History of Korea. /Chun-Gil Kim// Greenwood Publishing Group, 2005 - 208 pd.
8. Carter J. Eckert. Korea, old and new: a history. /Carter J. Eckert// Published for the Korea Institute, Harvard University by Ilchokak, 1990 - 454 pd.
9. Mi Park. Democracy and Social Change: A History of South Korean. /Carter J. Eckert// Peter Lang, 2008 - 291 pd.
10. Park Geun-hye becomes South Korea's first female president. [E resource]. / - Mode of access: <http://www.guardian.co.uk/world/2012/dec/19/>

И.В. СЕМЕНЮК

Классический приватный университет, Запорожье.

E-mail: igori.semenyuk@gmail.com

ОСОБЕННОСТИ ИСТОРИЧЕСКОЙ ТРАДИЦИИ ЮЖНОКОРЕЙСКОГО ОБЩЕСТВА

В статье проанализированы важные исторические этапы формирования южнокорейской исторической традиции, от древнейших времен неолита до наших дней. Исследованы важные факторы и мировоззренческие установки, имевшие место в историческом формировании южнокорейского общества, как современного лидера в мировых координаты развития. Проанализирована роль южнокорейского общества, как хранителя традиции и культурного наследия.

Ключевые слова: ценности, демократические принципы, корейский демократия, исторические реалии, культурные традиции, южнокорейское общество, мировоззренческие установки.

I.SEMENYUK

Classical Private University, Zaporizhzhya

E-mail: igori.semenyuk@gmail.com

FEATURES HISTORICAL TRADITION OF SOUTH KOREAN

This article analyzes the important historical stages of the South Korean historical traditions, from ancient Neolithic times to the present day. Investigated important factors and worldview that took place in the historical formation South Korean society, as a modern leader in world kordynatah development. The role of South Korean society, as custodian of tradition and cultural heritage.

An important factor in the development of historical traditions in the Korean peninsula since the Neolithic, is cultural pressure from other countries both East and West. Half a century of colonial rule, the Japanese Empire on the Korean peninsula, despite the violence and repressive policies of the national total for the assimilation of ethnic Koreans, the Japanese failed to destroy the Korean tradition, its vitality dignity has gone through rigorous testing history and showed great maturity Korean people. But that could not do the Mongols and Japanese colonizers managed to make the Communist Korea. National history and many achievements were simply destroyed and then recreated originally given ideological communist regime. In this study, we see that an important mission in preserving historical traditions the Korean people serves society and the state Republic of Korea. Going through difficult times of formation of the South Korean state authoritarianism through military control of South Korea reached the level of a democratic state, showing that their maturity and ability to influence the whole world. The process of historical development is irreversible, because in modern South Korea, which is a highly developed industrial country, revive and cultivate the values of traditional culture that emerged in the feudal era, can only artificially, natural way of further development of historical tradition these days is directed toward its deep globalization. The peculiarity of Korean tradition explains the features and patterns of historical development in the Far pockets Confucian civilization. Keeping a creative experience of many generations of Korean people, it is not only his property, but included in the treasury of cultural property of all mankind.

Keywords: values, democratic principles, Korean democracy, historical realities, cultural traditions, the South Korean society, worldview.

Стаття надійшла до редколегії 07.04.13

Прийнята до друку 12.04.13

Рецензент: к.ф.н.,доц. Рєзанова Н.О.